

Homília na Jubileum katechéto a učiteľov

Bazilika sv Jakuba v Levoči, 28.8. 2025

Drahí bratia a sestry, milí katechéti a učitelia náboženstva,

dnes sa stretávame na tomto posvätnom mieste v Levoči, aby sme spolu začali nový školský rok. Ale nielen to – sme tu v Jubilejnom roku 2025, v čase, keď celá Cirkev nanovo prežíva radosť z Božej blízkosti, z odpustenia a z nádeje. Táto púť katechéto a učiteľov nie je len pekná tradícia. Je to posolstvo. Vstúpili sme do chrámu sv. Jakuba, apoštola a pútnika, aby sme sa stretli s Kristom v Eucharistii. A potom spoločne pôjdeme hore na Mariánsku horu, aby sme svoju službu zverili Panne Márii. Tento pohyb – od Božieho slova a Eucharistie až k Matke – hovorí všetko o našom povolaní.

V Knihe Levitikus (25. kapitola) čítame o jubilejnom roku: každý päťdesiaty rok mal byť rokom odpustenia, návratu, oslobodenia. Otroci sa prepúšťali, pôda mala odpočívať, dlhy sa odpúšťali. Bol to čas, keď Izrael znova objavoval, že všetko patrí Bohu a že on sám je zdrojom života. Aj my dnes vstupujeme do tohto duchovného jubilejného času. A my, učitelia viery, cítime, že aj nám treba obnoviť srdce. Obnoviť radosť z povolania, ktoré nám Boh dal. Obnoviť nádej, že naše úsilie má zmysel, aj keď výsledky nevidíme hneď. Obnoviť odovzdanosť, že naša práca nie je len práca, ale služba Cirkvi a Bohu. Každé jubileum je znakom Božej vernosti. Možno my niekedy zakolísame, stratíme odvahu, ale Boh sa nevzdáva. On nás znovu volá: *„Obráťte sa ku mne celým svojím srdcom.“* (Joel 2,12).

Dnešný deň je krásnym obrazom toho, čo znamená byť katechétom. Začíname tu v bazilike, pri oltári – pri Kristovi. Ale nezostaneme tu, pôjdeme hore na horu. A to je katechéza: vychádza z Krista a vedie ku Kristovi.

Byť pútnikom znamená:

- kráčať spolu, nie sám,
- niešť si batožinu, ale aj deliť sa o ňu,
- ísť smerom k cieľu, aj keď cesta nie je vždy ľahká.

Taký je aj život katechéty. Niekedy je vaša práca ako chôdza do kopca: unavujúca, zdĺhavá, bez okamžitého výsledku. Ale pútnik sa nevzdáva, lebo vie, že na vrchole čaká cieľ. Pre nás je tým cieľom Kristus – a Mária, ktorá nás k nemu privádza.

Motto tohto Jubilea je: „Pútnici nádeje.“ Nádej – to je možno najvzácnejší dar, ktorý dnes môžete dať svojim žiakom. Žijeme v dobe, keď mnoho detí a mladých nevie, či má ich život zmysel. Stretávajú sa s neistotou, s prázdnotou, s pocitom, že budúcnosť je zahmlená. A práve vtedy prichádza katechéta – nie ako ten, kto má všetky odpovede, ale ako ten, kto nesie nádej. Nádej, ktorá sa volá Kristus. Svätý Pavol hovorí: „Kristus vo vás, nádej slávy.“ (Kol 1,27). To je nádej, ktorá sa nezakladá na lacnom optimizme, ale na Bohu, ktorý je verný. Keď učíš dieťa znak kríža, keď sa s triedou modlíš Otčenáš, keď rozprávaš príbeh o Ježišovi – vtedy zasievaš nádej. Možno sa ti zdá, že deti nepočúvajú, že sa smejú. Ale semeno padá. A

Božie slovo uisťuje: „*Lebo ako sprchne z neba dážď a sneh a nevráti sa ta, ale opojí zem... tak bude moje slovo, ktoré mi vyjde z úst, nevráti sa ku mne naprázdno.*“ (porov. Iz 55,10–11).

Vyučovanie náboženstva v škole nie je len učenie. Je to svedectvo života. Deti si nezapamätajú všetko, čo im povieme. Ale zapamätajú si, akí sme. Zapamätajú si, že sme ich prijali, že sme boli trpezliví, že sme sa za nich modlili. Katechéta je ako lampa. Nepodáva celé svetlo, ale osvetlí cestu. Niekedy možno len na pár krokov. Ale to stačí, aby sa mladý človek nebál urobiť ďalší krok. Ježiš povedal: „*Vy ste svetlo sveta.*“ (Mt 5,14). A svetlo svieti v tme – aj keby to bola len malá iskra.

Milí bratia a sestry, drahí katechéti, ďakujem vám. Ďakujem za vašu obeť, za vašu trpezlivosť, za vašu vernosť. Prosím, aby tento jubilejný rok bol pre vás rokom obnovy. Nech sa obnoví vaša radosť, vaša nádej, vaša odvaha. Nech viete, že nie ste sami: Cirkev je s vami, biskup je s vami, Kristus je s vami. A tak, keď dnes pôjdeme spolu hore na Mariánsku horu, nesme so sebou nielen svoje únavy a ťažkosti, ale aj svoju túžbu: Pane, daj, aby sme boli pútnikmi nádeje. A tak dnes spoločne volajme: „*Veni Sancte Spiritus – Príď, Duchu Svätý!*“ Príď do našich tried, príď do našich rodín, príď do našich srdc. Daj, aby sme boli vernými svedkami tvojej lásky a pravdy. Nech Panna Mária, Matka Cirkvi a Matka katechéto, ktorú naplnil Duch svätý, ktorá bola s apoštolmi vo Večeradle, keď v modlitbe očakávali Ducha svätého oroduje za nás. Ako pred 2000 rokmi, tak dnes rovnako jej jediná rada znie: Urobte všetko, čo vám povie môj Syn. To je aj naša služba: neprivádzať druhých k sebe, ale ku Kristovi. Amen.